

РЕШЕНИЕ

№ 42918

гр. София, 22.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
публично заседание на 25.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **9745** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Матема ленд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Л. Г., чрез адв. С. Г. – Д., срещу Решение № ПО – 86 / 21.08.2025 г. на Ц. С. – заместник – директор на ТД на НАП С., с което се оставя без уважение жалба срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С250022 – 023 – 0002188 / 05.08.2025 г., издадено от Ю. П. – главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С..

В жалбата се излагат аргументи, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че изложените в ПНПОМ мотиви са изцяло бланкетни и формални. Няма никакви мотиви при издаване на постановлението, нито е посочено законно основание за отговорност на „Матема ленд“ ЕООД. При издаване на постановлението са допуснати съществени нарушения на материалните и на процесуалните правни норми, което е довело до ограничаване на правата и законните интереси на „Матема ленд“ ЕООД. Наложените обезпечителни мерки не само възпрепятстват дейността на дружеството, а изцяло я преустановяват. Изложените факти и обстоятелства в оспореното решение, според жалбоподателя, са недостатъчни, за да обосноват нуждата от налагане на предварителни обезпечителни мерки.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се представлява. Преди датата на съдебното заседание е постъпила молба от адв. С. Д., която посочва, че не може да се яви за открито съдебно заседание. Искане от съда да уважи жалбата. Претендира присъждане на разноски. Представен е списък по чл. 80 от ГПК, който включва 3000 лв. адвокатско възнаграждение и 50 лв. държавна такса за съдебно обжалване.

Ответникът - директорът на ТД на НАП С. в съдебно заседание се представлява от юрк. С. Е.,

който оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р - 22221025001742 – 020 – 001 / 14.04.2025 г. по отношение на „Матема ленд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е възложено извършването на ревизионно производство. Ревизията има за обхват Корпоративен данък за периода от 01.01.2023 г. до 10.04.2024 г. и ДДС за периода от 01.05.2023 г. до 10.04.2024 г. В хода на ревизията ревизиращият екип е установил, че очакваният размер на задълженията на юридическото лице ще бъде общо 159 335. 21 лв., в това число главница в размер на 132 000 лв. и лихва в размер на 27 335. 21 лв.

Изготвено е Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ. Искането е подписано и изготвено от Е. К. Д. – ръководител на екипа, който извършва ревизията. С обжалваното постановление е наложен заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в „Юробанк България“ ЕАД за сума в размер на 159 335. 21 лв. До банката е изпратено заповорно съобщение от компетентния административен орган. Върнат е отговор, че заповорът е наложен на дата 06.08.2025 г.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните изводи:

Жалбата е подадена в срок и от надлежна страна, поради което е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Съгласно чл. 121, ал. 2 от ДОПК, предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 от ДОПК с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 от ДОПК. На основание чл. 197, ал. 2 от ДОПК, предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция, е решението на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановленията за налагане на обезпечителни мерки. Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 от АПК, във вр. с § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 от ДОПК) са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2, във вр. с чл. 144, ал. 2 от ДОПК).

Оспореното решение е издадено от компетентния съгласно чл. 197, ал. 1 от ДОПК административен орган (съгласно приложена Заповед № 3218 от 15.10.2024 г. на Изпълнителния директор на НАП, по силата на която Ц. С., на основание чл. 82а от ЗДСл, е временно преназначена от длъжността началник на отдели на длъжността „заместник – директор на ТД на НАП“), в рамките на неговите правомощия, при спазване на административнопроизводствените правила и в необходимата форма.

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган, съгласно разпоредбата на чл. 167, вр. с чл. 195, ал. 3 от ДОПК. Спазена е формата, установена в нормата на чл. 196, ал. 1 от ДОПК. Директорът на ТД на НАП С., като компетентен горестоящ административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 от ДОПК, съобразено с изискванията за форма, установени в същата правна норма.

Съгласно разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на

ревизионния акт, органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Алинея втора на чл. 121 от ДОПК предвижда, че предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197. Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя наложената обезпечителна мярка, ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 от ДОПК и чл. 195, ал. 5 от ДОПК.

От посочената разпоредба несъмнено е видно, че липсата на надлежно отправено искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки би опорочило съществено административния акт. В случая обаче има такова искане, то е отправено в необходимата форма, в хода на образувано ревизионно производство. Искането е придружено с доказателства. За целите на предварителното обезпечаване на бъдещите вземания е от значение единствено дали има възложена и неприключила ревизия, което условие в случая е изпълнено. С оглед на това, съдът приема, че са спазени формалните изисквания за налагането на предварителните обезпечителни мерки - налице е мотивирано искане от ревизиращ орган по приходите, отправено в хода на извършвана на жалбоподателя и неприключила ревизия.

Неоснователни са и оплакванията в жалбата, че ПНПОМ е незаконосъобразно. Оспореният акт касае налагане на предварителни обезпечителни мерки. В рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки публичният изпълнител изцяло е обвързан от предполагаемия размер на задълженията, посочен от ръководителя на ревизията. Обезпечение по смисъла на чл. 197, ал. 3 от ДОПК в случая не е предоставено от дружеството, не се и предлага да бъде предоставено. Публичният изпълнител, въз основа на мотивите, изложени в искането от ревизиращите извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК, същият има правомощието да наложи обезпечителните мерки. Преценката, върху кои конкретни активи на ревизираното лице ще се наложи обезпечение се прави по целесъобразност от публичния изпълнител, който е оправомощен да избере тези от тях, които са достатъчни по стойност и са най-ликвидни, с оглед обезпечаване в максимална степен на публичния интерес.

Неоснователни са и твърденията за немотивираност на постановлението за налагане на обезпечителните мерки. В процесния акт точно и конкретно са изложени фактическите и правни основания, въз основа на които е издадено постановлението. Предприемането на предварителните обезпечителни мерки законът свързва с наличието на установен от органите по приходите риск за събиране на бъдещото вземане. Въз основа на този риск е дефинирана и целта на мерките – за предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Преценката на публичния изпълнител, че без налагането на мерките събирането на задълженията за данъци и задължителни обезпечителни мерки ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, трябва да се основава на анализ на конкретни факти и обстоятелства, така че да може да бъде извършена преценка дали са изпълнени изискванията на закона (чл. 169 от АПК) и спазен ли е принципът на съразмерност по чл. 6 от АПК.

В случая публичният изпълнител е събрал, анализирал и изложил релевантната за събирането на

бъдещите вземания информация - данните за имущественото състояние на ревизираното лице, съпоставено с размера на подлежащото на обезпечаване бъдещо вземане. В постановлението е посочено, че в хода на ревизията са установени определени факти: „Матема Ленд“ ЕООД е декларирано покупки от рисков доставчик – „Ем Ем Ти Интернешънъл“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Общият размер на данъчната основа по доставките е 440000. 00 лв. П. данъчен кредит е в размер на 88000. 00 лв. Публичният изпълнител е извършил проверка в И. относно информация за недвижими имоти. Не е установено в дружеството да има лица, назначени по трудови договори. Установено е, че дружеството не притежава МПС. Получена е справка от БНБ, видно от която дружеството разполага с банкова сметка в „Юробанк България“ АД.

За да е налице обезпечителна нужда, не е необходимо да съществуват и да са установени конкретни действия на ревизираното лице, които биха могли да доведат до осуетяване или затрудняване събирането на публичните държавни вземания. Всъщност именно към предотвратяването на такива действия с имуществото на ревизираното лице са насочени самите обезпечителни мерки.

Всяко обезпечение води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК предвижда налагането изборително на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето. Твърденията в жалбата, че предварителните обезпечителни мерки водят до сериозно възпрепятстване, респ. до пълно преустановяване на търговската дейност на дружеството, съдът счита за декларативни и изцяло недоказани. В подкрепа на цитираните твърдения и с оглед разпределение на доказателствената тежест по реда на чл. 170, ал. 1 от АПК, задължение на жалбоподателя е да ангажира доказателства в тази насока.

По отношение на посоченото в жалбата, че „се говори за 88 000 лева ДДС, а постановлението е на друга стойност (доста по – висока)“, трябва да се посочи, че запорът е на стойност 159 335. 21 лв. Тази сума е формирана като размер, равен на размера на очакваното (предполагаемото) данъчно задължение от страна на „Матема ленд“ ЕООД. Очакваното данъчно задължение от 159 335. 21 лв. е сбор от 88 000 лв. ДДС, 44 000 лв корпоративен данък, 21 041. 53 лв (лихви ДДС) и 6293. 68 лв (лихви по ЗКПО), съобразно посоченото в таблицата в искането до публичния изпълнител.

При налагането на мерките не са нарушени материалноправни разпоредби – конкретно чл. 195, ал. 6 от ДОПК.

Трябва да се отбележи, че в производството по реда на чл. 197 от ДОПК, административният орган, а и съдът нямат компетентност да се произнесат по правилността на направените от ревизиращите органи фактически констатации, тъй като тяхната законосъобразност е предмет на друго, отделно производство по оспорване на РА.

Предвид изложеното оспореното решение и потвърденото с него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки се явяват законосъобразни и жалбата трябва да се отхвърли.

По отношение на разносните

На ответника се дължи поисканото юрисконсултско възнаграждение, което съдът на основание чл. 78, ал. 8, вр. с чл. 144 от АПК, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. § 2 от ДР на ДОПК (доколкото разпоредбата на чл. 161 от ДОПК е приложима само за производствата по обжалване на РА и на другите актове, които съгласно чл. 144 от ДОПК подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета) определя в минимален размер от 200 (двеста) лева.

Така мотивиран, Административен съд София - град, Първо отделение, 45 – ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Матема ленд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Решение № ПО – 86 / 21.08.2025 г. на Ц. С. – заместник – директор на ТД на НАП С., с което се оставя без уважение жалба срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С250022 – 023 – 0002188 / 05.08.2025 г., издадено от Ю. П. – главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА „Матема ленд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Л. Г., да заплати на ТД на НАП С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.